

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 3. Quid circa instructionem Senatorum & Iudicum observandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49274)

subjectio constet. Sed & ipse eundem reveratur pro viri Plu
ejusque sibi benevolentiam & amorem conciliare stud Ali
hoc enim benevolo omnia poterit efficere; habebit, qui II
defendat; pauciores erunt, qui oppugnent, vel impedi bis a
vigôrque ab hoc tanquam à Capite in cætera membra tiam
vabitur. saph.

VI. Sicut ita caput curandum ac protegendum est, ut cen
men cætera etiam membra non neglegantur; ita Operariu
quoque sic Magistratus auctoritatem tueatur, ut reliquo dab
quoque membrorum Comunitatis non exiguam curam se fac
bere ostendat. Hinc sedulò allaboret, ut mutua inter ver
gistratum & Cives consensio ac amor vigeat; ut Magistrat
subditos humaniter tractet, non nimis premat exactioi tern
aut oneribus gravet. Sed & ipse Operarius cum eisdem hu plac
niter agat, amicè saluter, & subinde visitet, maximè si in pote
qua gravi tribulatione constituti sunt. vest
nisi
justi
ren
sim
cedi

§. III.

Quid circa Instructionem Senatorum & Ju
cum observandum sit.

I. CUM ad incolumitatem Communitatis conservand I
nihil æquè conducatur, ac justitiæ studium ac vig Sen
(nam teste Salomone Prov. 14. *Iustitia elevat gentes*, est,
stitia firmatur solum; & S. Augustinus l. 2. de civit. ait, *giar*
la justitia Respublica sustentatur) ideo omnem operam etiti
re debet Operarius, ut Senatores & Judices velut Justitiæ la re
nistri officio suo probè satisfaciant; quem in finem pro jam
emplari ipsis viginti quatuor Seniores, quos S. Joannes Apo mur
lipis c. 4. vidisse se scribit, ob oculos ponendi erunt; ut rum
meritò ob apparatus ibi conspectum omnes ad verum mur
natorem & Judicem requisitas dotes clarissimè repræsentat
judicantur. quit

II. Primò itaque, sicut illi *Senes*, id est moribus gravi
& multâ rerum experienciâ præditi erant, ut tantò facilis
præteritis de præsentibus judicare possent; ita ut id ipsum Deu
Senatoribus & Judicibus eligendis observetur, suadet; V
dum cum Roboam Juniorum cunsilia præferuntur, exitio no, q
Reipublicæ perinde ut ipsius regno acceratur. Verè eni septe
Plu

Plutarchus dixit, Reipublicæ salutem esse, cum senum con-
silia, & juvenum arma obtinent.

III. Secundò sicut senes illi Apocalyplici vestimentis al-
bis amicti erant; ita & Senatores & Judices bonam conscien-
tiam habere, & Deum timere oportet; sic enim jam olim Jo-
saphat. 2. Paralip. 19. suos Senatores & Judices hortatus est di-
cens: *Videte quid faciatis; non enim hominis exercetis judi-
cium, sed Domini; & quodcumque judicaveritis, in vos redun-
dabit. Sit timor Domini vobiscum, & cum diligentia cuncta
facite.* Certè nihil est in S. Scriptura, quod tam gravibus
verbis corripiat, quàm judicii corruptionem, sic enim loqui-
tur Sap. 6. *Audite Reges, & intelligite, discite Iudices finium
terra. Præbete aures vos, qui continetis multitudinem, &
placatis vobis in turbis nationum, quoniam data est à Domino
potestas vobis, & virus ab Altissimo, qui interrogabit opera
vestra, & cogitationes scrutabitur, quoniam cum essetis Mi-
nistri regni illius, non rectè judicastis, nec custodistis legem
justitiæ, neque secundum voluntatem Dei ambulastis. Hor-
rendè & citò apparebit vobis Deus, quoniam judicium duris-
simum his, qui præsumunt, fiet; exiguo enim misericordia con-
ceditur, potentes autem potenter tormenta patientur.*

IV. Sicut Senes illi coronas aureas in capite habebant; ita
Senatoribus quoque Judicibusque omni conatu evitandum
est, ut libertatem auream, cujus symbolum corona est Re-
giæ potestatem & independentiam significans, inviolatam
retineant, atque adeò nec pollicitationibus & muneribus se
à recto Justitiæ tramite abducant, atque terreri patiantur; uti
jam pridem Deus Exod. 23. prohibuit dicens: *Non accipies
munera, quæ excæcant prudentes, & subvertunt verba Iusto-
rum.* Certè Cassiodorus in epist. quadam ait, acceptionem
munerum esse tineam regiminis, imò S. Gregorius in moral.
Judæ Christum vendenti similes dicere ausus est; sic enim lo-
quitur: *Quis non erubescat dicere, quid mihi dabis, ut tibi
justitiæ vendam? nonne simile est, ac si dicatur: quid mi-
hi vultis dare, ut abnegem Christum, officium perdam, &
Deum vendam?*

V. Sicut illi Seniores habebant ante se sedentem in thro-
no, qui in dextra gerebat librum intus & foris scriptum, &
septem signaculis signatum; ita Senatores quoque & Judices
causas

causas & lites ad se delatas à subditis celeriter expedire, litérque annotare, & sic librum scriptum aut se habere; ex altera tamen parte, quæ secretum postulant, arcana retinere, & sic clausum quoque & sigillis septem, titulo Justitiæ, Fidelitatis, Prudentiæ, Religionis, Terrantiæ (quâ curiositatem & appetitum revelandi suppressit), Fortitudinis (quâ metum impellentem ad arcana revelare superent) & charitatis (quâ commoda & incolumitatem publicæ promoveri tenentur) munitum, certè Valerius maximus optimum & tutissimum rerum administrandarum velum taciturnitatem putat esse. Hinc Curtius l. 4. de re ait: *Arcana Regum mira celant fide, non metus, nec elicit vocem, quâ prodantur occulta. Vetus disciplina vita periculo silentium sanxerat. Nec rem magnam posse credunt ab eo, cui tacere grave sit.*

VI. Denique sicut Seniores illi in genua procident & coronas ad pedes DEI in throno sedentis posuerunt, imitatores quoque, tum pro consilijs capiendis ad Deum referre exemplo Salomonis, cap. 9. dicentis *Deus Patrum, & Dominus misericordia, da mihi sedum tuarum, & sistrice sapientiam. Mitte illam de cælis sanctis tuis, sede magnitudinis tue, ut tecum sit, & tecum labor sciam, quid acceptum sit apud te; tum in hisdem considerandis non ad proprium commodum, sed ad honorem respicere debent; hic enim est scopus ultimus, ad quem omnia referenda sunt, uti pius Author in Persona DEI sapienter indicavit, dum l. 3. c. 9. sic loquitur: *Fili, ego debeo esse tuus supremus & ultimus, si verè desideras esse beatus, hac intentione purificabitur affectus tuus sapiens ad se, & ad creaturas malè incurvatus.**

§. IV.

Quid circa Instructionem Illustrium & Nobilium Personarum observandum sit.

I. **E**t si cum ejusmodi Personis familiaris consuetudine rarior se offerat Operario occasio, quia tamen præ cæteris sæpe Instructione indigent, quâ statu ac fortuna suâ moderatè uti doceantur, idè pro his quoque breviter quor doctrinas eidem suggerere placet.